

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie **W. W.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 6 października 2021 r. w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od postanowienia Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 8 sierpnia 2018 r., sygn. akt Ko(Un) (...) stwierdzającego nieważność wyroku b. Wojskowego Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 maja 1947 r., sygn. akt Sr (...) w stosunku do W. W.

uchyla zaskarżone postanowienie i umarza postępowanie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem byłego Wojskowego Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 maja 1947 r. (sygn. akt Sr (...)) W. W. został uznany winnym szeregu przestępstw z kodeksu karnego Wojska Polskiego oraz dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz.U. 1946 nr 30 poz. 192), za które wymierzono mu karę 15 lat więzienia, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze oraz przepadek całego mienia skazanego na rzecz Skarbu Państwa.

Postanowieniem Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 8 sierpnia 2018 r. sygn. Ko (Un) (...) stwierdzono nieważność wyroku byłego Wojskowego Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 maja 1947 r. (sygn. akt Sr (...)) w stosunku do W. W.. Orzeczenie to nie zostało zaskarżone.

Od powyższego postanowienia kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny, zarzucając przedmiotowemu orzeczeniu „*obrazę przepisów postępowania, to jest art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., polegającego na wydaniu przez Sąd Okręgowy w W. w dniu 8 sierpnia 2018 r. postanowienia o sygn. Ko (Un) (...) w przedmiocie stwierdzenia nieważności wyroku byłego Wojskowego Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 maja 1947 r. sygn. akt Sr (...) w stosunku do W. W., pomimo tego, że wcześniej prowadzone postępowanie w tej samej sprawie zostało prawomocnie zakończone postanowieniem Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 13 listopada 1992 r. sygn. Cs (Un) (...), co stanowi bezwzględną podstawę uchylenia orzeczenia, która została określona w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.*”

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 8 sierpnia 2018 r. (sygn. Ko (Un) (...)) w przedmiocie stwierdzenia nieważności wyroku byłego Wojskowego Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 maja 1947 r. (sygn. akt Sr (...)) w stosunku do W. W. i umorzenie tego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym.

Jak wynika z akt sprawy, wyrok byłego Wojskowego Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 maja 1947 r. (sygn. akt Sr (...)) został już wcześniej, tj. postanowieniem Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 13 listopada 1992 r. sygn. Cs (Un) (...) unieważniony.

Wobec powyższego ponowne procedowanie w tym samym przedmiocie było zbędne, a faktyczne orzeczenie obarczone wadą o charakterze bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Zgodnie z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., gdy orzeczenie zostało wydane pomimo tego, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone, należy uchylić to późniejsze orzeczenie. Nie ma przy tym znaczenia, czy ma ono charakter korzystny czy niekorzystny, gdyż w obrocie prawnym nie mogą znajdować się w tym samym czasie dwa osobne orzeczenia w odniesieniu do tego samego przedmiotu rozstrzygnięcia.

Mając wszystko to na uwadze, należało orzec jak w sentencji.